

رهبری در دو عصر متفاوت (رهبری نوگرایی برای عصر مدرن و رهبری فرانوگرایی برای عصر پست مدرن)

تاریخ دریافت: ۹۸/۱۰/۲۵

تاریخ پذیرش: ۹۸/۱۱/۲۹

کد مقاله: ۱۱۶۰۴

رامین صدیقی^۱

چکیده

رهبری به عنوان یکی از عوامل مهم و تأثیرگذار بر سازمان‌ها به طور گسترده‌ای مورد مطالعه و تحقیق قرار گرفته است. هدف این مقاله مطالعه، شناخت و مقایسه رهبری نوگرایی و فرانوگرایی در دو عصر متفاوت مدرن و پست مدرن می‌باشد. روش پژوهش در این مقاله به روش جمع‌آوری اطلاعات از طریق مطالعات کتابخانه‌ای و اینترنت می‌باشد. نوگرایی به عنوان یک پدیده فرهنگی است که عناصر زیربنایی و ساختاری آن شامل تسلط بر طبیعت، پیشرفت و تغییر، عقلانیت، کارایی و روابط غیرشخصی و اتکا به وجود «یک بهترین روش» است. پست مدرنیسم در پاسخ به کاستی‌های مدیریت سنتی و پارادایم مدرنیسم، برای افزایش تغییر و نیازهای سازمان و جامعه به وجود آمده و معتقد است که محیط سازمانی آشفته و در حال تغییر است و دنیای فردا دنیای سازمان‌های پسانوگر است که نیازمند رهبران فرا نوگرا می‌باشند. در تئوری رهبری نوگرا تأکید بر تأثیرات رهبری و مطالعه جایگاه قانونی رهبر در بوروکراسی مدنظر است، رهبران نوگرا معمولاً علاقه‌مند به حفظ وضعیت کنونی، سلسله‌مراتب، داشتن جایگاه رئیس، اقتدارگرایی، مرکزگرایی، وحدت و یکپارچگی، داشتن چشم‌اندازهای جهانی، عقلانیت و منطق و ... می‌باشند. در رهبری فرانوگرایی تمرکز بر چگونگی فرایند رهبری است و به توانایی شخصیتی رهبر و قدرت نفوذ او در باورها، ارزش‌ها، رفتارها و اعمال کارکنان تأکید می‌شود. رهبری فرانوگرا در عصر پست مدرن، مفهوم جدیدی از رهبری را با عنوان رهبری خدمتگزار ارائه می‌کند که دارای ویژگی‌هایی همچون همدلی، دوراندیشی و گوش دادن مؤثر می‌باشند و همواره به دنبال آن هستند که به دیگران خدمت کنند. این شیوه از رهبری بر روابط سالم و کارایی در سازمان تأکید دارد.

واژگان کلیدی: پست مدرن، رهبری، فرانوگرایی، مدرن، نوگرایی

۱- کارشناسی ارشد مدیریت دولتی، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران